

EL CAMPAMENT DE REFUGIATS:

De camí a la Vall Ferrera, punt de partida de moltes ascensions famoses de Catalunya com es el pic del Sotllo o la Pica d'Estats, just abans de que la carretera es transformi en pista forestal, per on ja pocs cotxes hi poden circular, trovem la vila de Àreu. Tot i les seves 4 cases es considera una vila més antiga que Catalunya, com beé s'encarega de recordar un cartel colocat a l'entrad del poble. Doncs bé si escruteu els 4 carrers d'aquesta vella població i arribeu a la petita plaça de l'esglesia, hi podreu trovar una placa dedicade a Mosent Batlle i els seus escoltes.

Corria l'any 1936 tot i que la tenssió de la guera civil ja s'ensumava per tota la península, a catlunya encara es feia vida normal. Així doncs era estiu i tocava anar de campaments, Mosent Batlle i el seus escoltes havien planejat aprofitra aquests dies per pujar la Pica d'Estats, el pic més alt de tota Catalunya amb més de 3100 metres.

Fou el mateix 18 de Juliol, quan la guerra ja era patent al nord d'Àfrica, que els minyons ascendien de la Pica on havien fet cim 2 dies abans. Al arribar a Àreu van ser retinguts pels "caravinieri", que no els va deixar tornar a Barcelona, la revolt milita havia comença, i el grup d'en Batlle va quedar retingut durant unes setmanes fins que es va restablir la Generalitat i van aconseguir els permisos per tornar.

Lluny de quedar-se de braços plegats, i tenint en compte que aquell contrada era un dels millors camins de pas a França per la gent de a peu. Batlle va decidir instal·lar un petit campament de refugiats. On els escoltes es dedicaven a repartir aliments i curar ferides produïdes per la fatiga de caminar tants de quilometres. Així doncs els minyons van preparar un campament base on els refugiats passaven la seva última nit abans de creuar França.

EL SOUT DESCONEGUT:

Era finals de l'estiu de 1910. Durant el dia, la ciutat de Londres havia estat submergida com en una densa boira.

Un publicista nord-americà el Sr. Boyce, e la ciutat de Chicago, tenia dificultats pe trobar una direcció al centre de la ciutat. S'havia aturat sota un fanal del carrer per orientar-se millor, quan de sobte va aparèixer un noi de entre la boira.

-Puc ajudar-lo? -va preguntar el nano.

-Per suposat que si – respongué el Sr. Boyce. -Voldria que m'indiquessis com arribar fins aquesta direcció.....

-Jo el portaré fins allà- i es van dirigir camí al destí del Sr. Boyce.

Quan van arribar al lloc, el enyor Boyce escodrinjar la seva butxaca algunes monedes per donar-se-les de propina, però abans de que tingues la oportunitat de oferir-se-les el nano digué:

-NO senyor, moltes gràcies, soc Scout, i un Scout no accepta res per ajudar algú.

-Un scout?..i que és això?!- Preguntar Boyce.

- No ha sentit parlar del Boy Scouts de Baden Powell? – el Sr. Boyce no havia sentit d'ells- Parlem d'ells va dir. Així doncs el noi va explicar, al nord-americà sobre ell i els seus germans escoltes.

El Sr. Boyce va quedar molt interessat després de acabar el seu negoci, li va demanar al noi que el portes a les oficines dels Boy Scouts Britànics. Allà va desapareix el noi.

A la oficina, el Sr. Boyce va conèixer en Baden Powell, el famós general anglès que havia fundat el moviment Scout feia 2 anys.

Boyce va quedar tan impressionat amb el que en Baden Powell explicà obre l'escoltisme que va decidir portar-lo al seu país.

Què va passar amb el noi?. Mai més se'n va saber d'ell, el que si estar clar és que la seva bona obra es va transformar en una bona obra per tots.